

Juhász Tiborné

Vitakészség, újító szándék, optimizmus

– *Két ciklus a képviselőket vezetőjeként, a nevető vagy a síró arc volt gyakoribb a tükörben?*

– Természetesen a nevető.

– *Ez jó hír, de biztosan voltak tervek, elképzelések, elvárások. Volt küzdelem is?*

– Voltak helyzetek, amikor kellett küzdeni, de a csapattal együtt sikerült átvészelnünk a nehezebb időszakokat is.

– *Néhány példát kérünk arra, amitől nevető lett az a bizonyos tükörkép!*

– Amikor először éreztem, hogy együtt a csapat, számíthatunk egymásra a tisztségviselőinkkel. Említhetném a jó hangulatú rendezvényeinket vagy Berekfürdő elindítását. Összességében sok-sok öröm néhány év alatt.

– *És összességében mit mutat a mérleg?*

– Egyértelműen pozitív eredményt. Csak néhány példa: a szervezettségünket sikerült megőrizni, a Záhonyi Vasutas – ami a mi „találmányunk” – nyolc éve minden héten töretlenül megjelenik, s tagságunk visszakapta a berekfürdői VSZ-üdülőt.

– *Milyen volt a kapcsolat az ügyvezetéssel? Pontosabban ügyvezetésekkel, hiszen az elsőt a tisztújító kongresszusunk alaposan átrendezte.*

– Ha egyetlen szóval kellene jellemezni, akkor: jó. A régi és az új ügyvezetés is közel állt hozzánk, záhonyiakhoz. Persze a munka hevében akadtak véleménykülönbségek is, ám ez általában nem meglepő.

– *Mégpedig?*

– Főleg a működésünkben, belső szabályzatainkban voltak vitáink. Például négy évvel ezelőtt azok között voltam, akik szerint elég a VSZ-nek egy érdekvédelmi alelnök. Akkor ezt a javaslatot nem sokan támogatták, és lám, az élet bennünket igazolt. De nem támogattam a mostani ügyvezetés felállítását sem, mint ahogyan azzal sem étettem egyet, hogy a választások sorrendjét meg kell fordítani.

Hogy a közelmúltból is említsek példát, a jelenlegi bérmegállapodás aláírását sem támogattam.

– *Milyen volt a kapcsolat a záhonyi területtel, az alapszervezetekkel?*

– Ők a nagybetűs csapat.

– *Ez szépen hangzik, mégis inkább az ügyvezetőséget, pontosabban az alelnöki tisztséget célozta meg. Javítani való látszik a VSZ szervezetpolitikáján?*

– Egy szervezetben mindig van javítani való. A változás, az alkalmazkodás a megmaradás záloga.

– *Bővebben?*

– Tapasztalatom szerint egyre nehezebben tudunk megfelelni a tagság elvárásának.

Többet várnak tőlünk a (bér)tárgyalásokon, és többet a jelenlegi szolgáltatásaink terén. Ahogy a vasutasság, úgy a tagságunk is fogyóban van, mert mindig van indok, amiért éppen kilép valaki, gyengítve ezzel a maradék erejét. Erősíteniünk kell az alapszervezeteket, hogy ezzel a tagjaikat is erősítsük.

Én a tagdíjak csökkentésének lehetőségét sem zárnam ki, hiszen gyakran halljuk, hogy az 1 százalékból csinálnak bérfejlesztést

maguknak tagtársaink, vagy éppen sokallják a befizetett összeget. A „potyautasok” kérdésével is folyamatosan foglalkoznunk kellene. A megújult és szép honlapunk legyen naprakész, az aktuális híreket ne máshol kelljen keresni. A Magyar Vasutast olyan tartalommal kell feltölteni, ami miatt egyre többen a kezükbe veszik. És egyáltalán nem utolsó sorban: vissza kell adni Zamárdi üdülőt a tagjainknak.

– *Lesz hozzá erő, kitartás és támogatás? Már ha összejön a siker pár hét múlva.*

– Erő és kitartás mindenképpen lesz, a támogatást pedig igyekszem elnyerni azoktól is, akik jelenleg nem engem jelölnének a posztra.

– *Hogyan zajlik, és mit mutat eddig a kampány?*

– Az ellentábor szerint nincs esélyem, de én bízom magamban és a küldöttek bölcsességében. A kampányban sajnos hátrányban vagyok (vagyunk).

A korábbi bemutatkozó körút elmaradt, s engem záhonyiként nem biztos, hogy mindenki ismer. Amúgy is jobban szeretem a személyes találkozásokat, a nyílt és őszinte beszélgetéseket. Ez visz bennünket és a szervezetet előre, nem pedig a beüzengetéseket. Ráadásul engem érdekel az ellenfelem véleménye is, az, hogy ő hogyan látja szakszervezetünket, mi a programja.

– *És mitől lesz egy küldött bölcs?*

– Jó kérdés, hiszen a magunk módján mindannyian bölcsök vagyunk, vagy legalábbis szeretnénk azok lenni. Inkább így fogalmaznék: azoknak a szavazataira számítok, akik változást akarnak a szervezetben, mert úgy gondolják, ki kell lépni a megszokott rutintól, fel kell rázni a tagságot.

– *Tételezzük fel optimistán, hogy összejön minden. Ám volt, aki úgy reagált Záhonyban, hogy „mi lesz velünk”? Tehát mi a helyzet az utódlással?*

– Záhony jó úton halad, a jelenlegi testület tagjai, az alapszervezeti tisztségviselők az elmúlt évek alatt jól megismerték egymást.

Úgy hiszem, az utódlás kérdésében ők is bölcs döntést hoznak majd.